

**ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ Ι)
ΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ VIEWPOINTS ΚΑΙ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ Η ANNE BOGART
ΟΝΟΜΑΖΕΙ **COMPOSITION (ΣΥΝΘΕΣΗ).****

**Ο ΤΡΟΠΟΣ ΑΥΤΟΣ "ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ" ΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ Ο ΜΙΧΑΗΛ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ ΟΝΟΜΑΖΕΙ: "Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΩΣ
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ"**

A. ΣΥΝΘΕΣΗ

Η *Σύνθεση* είναι η φυσική προέκταση των ασκήσεων των Viewpoints και αφορά περισσότερο τη δουλειά του σκηνοθέτη παρά του ηθοποιού.

Οι συμμετέχοντες δημιουργούν σύντομα "θεατρικά συμβάντα" επί σκηνής, συνθέτοντας υλικό με τέτοιο τρόπο ώστε το παραγόμενο "συμβάν", να μπορεί να επαναληφθεί, να είναι επικοινωνιακό και να συνιστά δραματουργία.

Η πρώτη ύλη για τη *Σύνθεση* προκύπτει από το συνδυασμό συνθηκών και ασκήσεων των Viewpoints.

Η δημιουργική διαδικασία της *Σύνθεσης* απαιτεί συνεργασία, ταχύτητα και αποφάσεις που βασίζονται στο ένστικτο και όχι στη σκέψη.

Η *Σύνθεση* μπορεί να δοκιμαστεί πάνω σε ένα θεατρικό κείμενο, σε ένα επινοημένο κείμενο, σε μία ιδέα, ή ένα θέμα.

B. Η ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΩΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ

Κάθε σκηνοθετική πρόταση συνιστά μία αφήγηση, παράλληλη με εκείνη του θεατρικού κειμένου.

Κεντρικό συμβάν της πρόβας γίνεται η αφήγηση του ίδιου του συμβάντος από τους ηθοποιούς. Κάθε ηθοποιός επινοεί και αφηγείται τη σκηνοθεσία της δράσης του και της δράσης των άλλων, την ώρα που αυτή γεννιέται. Αντίστοιχα, η γέννηση της δράσης είναι αποτέλεσμα της αφήγησης. Και τα δύο συμβαίνουν ταυτόχρονα, το ένα γεννά το άλλο και αντίστροφα.

Ο σκηνοθέτης παρατηρεί την αφήγηση αυτού που συμβαίνει μπροστά του. Με αφορμή αυτό, συνθέτει τη δική του αφήγηση την οποία μετονομάζει σε *Σκηνοθεσία*.

Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, ο ηθοποιός δωρίζει στο σκηνοθέτη τη *Σκηνοθεσία* χωρίς να το γνωρίζει.